

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2017-549

21.9.2017

AIG Europe Limited NUF

Reisesyke

Ulykkeshendelse — diverse utgifter dekningsmessig — vmi — avkortning 100 % – fal. § 13-9.

Forsikrede landet forkjært og ble skadet, da han slapp seg ned fra en takterrasse over sin egen terrasse. Spørsmål om hendelsen var en ulykkeshendelse, og om selskapet kunne avkorte med 100 % som følge av grov uaktsomhet. Saken reiste også spørsmål om utgifter til klær, husleie, tapt arbeidsinntekt, behandlingsutgifter og skolepenger var dekningsmessig under forsikringen. Nemnda bemerket at forsikringen ikke omfattet utgifter til husleie, tapt arbeidsinntekt og ødelagte klær som følge av hendelsen. Dekningen gjaldt derimot skolepenger, men bare ved studieavbrudd pga. plutselig alvorlig sykdom eller ulykke. Nemnda kunne ikke se at forsikrede hadde sannsynliggjort at alvorlighetskravet var oppfylt. Nemndas flertall bemerket videre at ulykkesbegrepet må tilpasses den risiko som forsikrede med viten og vilje har utsatt seg for og at den aktuelle skadehendelse ikke kunne anses som ulykkeskade. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav under en reiseforsikring knyttet til klær, husleie, tapt arbeidsinntekt, behandlingsutgifter, skolepenger samt erstatning for varig medisinsk invaliditet. Forsikrede (student) var utsatt for en skadehendelse på studiestedet 27.10.16. I skademeldingen datert 1.12.16, heter det:

På ulykkesdagen gikk jeg fra min leilighet ca kl 2300 sammen med medstudenter. Da jeg kom ut på gaten og hadde gått et lite stykke, oppdaget jeg at jeg hadde glemt min telefon og gikk tilbake for å hente denne. Jeg oppdaget også at jeg hadde glemt nøkkelen min. Jeg gikk da opp på takterrassen for å "slippe" meg ned på min egen terrasse. Det har jeg og min romkamerat gjort tidligere.

For å komme ned på min terrasse fra takterrassen må jeg gå over en kant på ca. 50 cm, for så å holde meg i denne og slippe meg ned på terrassen. Når jeg da er fullt utstrakt, er det ca. 1,5 meter ned. Ulykkesdagen glapp jeg delvis taket da jeg skulle strekke meg ut og "landet" forkjært på min venstre fot, og skaden var et faktum. Tror jeg "landet" på kanten foran døren, viser for øvrig til bilder.

Da jeg oppdaget at jeg hadde glemt min telefon, ble jeg nok litt stresset og fikk dårlig tid da jeg skulle møte andre medstudenter. Jeg hadde drukket 1 drink og 3 Miller 0,33l øl fra kl 17- 23. Jeg veide ca 100 kg og trente 5-6 ganger i uka da ulykken inntraff. Jeg følte meg ikke beruset. Jeg ble lagt inn og operert ved (sykehus A, på studiested). Ble etter 6 dager transportert til (sykehus B, i Norge) og lå der i tre uker.

Forsikrede har krevd dekning av ødelagte klær, husleie på studiestedet, tapt arbeidsfortjeneste, behandlingsutgifter og erstatning for varig medisinsk invaliditet. E-posten med krav er ikke fremlagt, og nemnda er ikke kjent med om utgiftene til behandling knytter seg til behandling i Norge eller i utlandet. Det er heller ikke lagt frem opplysninger om at forsikrede har fått varig medisinsk invaliditet av hendelsen.

Selskapet avsto kravet fordi forsikrede hadde opptrådt grovt uaktsomt og avkortet eventuelle krav med 100 %. For så vidt gjelder kravet om erstatning for varig medisinsk invaliditet og behandlingsutgifter, viste selskapet til at det uansett ikke forelå noen ulykkeskade etter

forsikringsvilkårene. Selskapet opplyste videre at dekning av klær faller utenfor reisegodsdekningen, og at forsikringen ikke omfatter dekning av husleie og tapt arbeidsfortjeneste.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han ikke opptrådte grovt uaktsomt. Han hadde konsumert noe alkohol over en lengre tidsperiode, men følte seg ikke beruset. Han skulle treffe noen medstudenter på et utested for å ta avskjed før hjemreise på høstferie neste dag. Det å slippe seg ned på takterrassen hadde han gjort mange ganger tidligere. Med opplysningen i skademeldingen om at han var stresset, mente han den følelsen han fikk da medstudentene ventet på ham, og at dette ikke medførte at han opptrådte uforsiktig. Romkameraten hadde gått i god tid før forsikrede, og avtalen var å møtes ca. tre kilometer unna.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede opptrådte grovt uaktsomt, og at det er riktig å avkorte en mulig erstatning med 100 %. Forsikrede skulle ikke ha sluppet seg ned fra taket ettersom han var stresset og hadde konsumert alkohol. Han kunne hentet nøkkelen fra sin romkamerat, slik at det forelå et handlingsalternativ.

Uansett foreligger det ikke en ulykkesskade etter forsikringsvilkårene. Skaden oppsto som følge av at forsikrede landet forkjært. Selv om han delvis glapp taket, var det en villet handling å slippe seg ned, og han var klar over kanten han landet på. Det foreligger ingen plutselig ytre begivenhet.

Tapet av reisegods er ikke dekningsmessig etter forsikringsvilkårene, og det er ingen dekning for tapt arbeidsfortjeneste eller for husleie som betales når man ikke bor på studiestedet.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken reiser en rekke spørsmål blant annet mht. om det er utvist grov uaktsomhet og om hendelsen er en ulykkesskade, slik dette defineres i forsikringsvilkårene, men også mht. hva som kan kreves dekket under den aktuelle reiseforsikringen.

Nemnda behandler først hvilke av kravene som forsikringen kan gi dekning for. Etter pkt. 9 i vilkårene gjelder den for ulykkesskade, som i annet punktum defineres som "fysisk skade på legemet forårsaket ved en plutselig ytre fysisk begivenhet, et ulykkestilfelle, som inntreffer på reisen i forsikringstiden".

Pkt. 9.2 angir at ved ulykkesskade svarer selskapet for blant annet *varig* medisinsk invaliditet og medisinske behandlingsutgifter. Livsvarig medisinsk invaliditet reguleres i pkt. 9.2.3. Behandlingsutgifter i Norge reguleres i pkt. 9.2.4, mens slike utgifter i utlandet er regulert i pkt. 6.3.1. Refusjon av slike utgifter i utlandet forutsetter at det foreligger en alvorlig ulykkesskade.

Sykeforsikring i utlandet omfatter også studieavbrudd, se pkt. 6.3.3. Dekning gjelder tapte skolepenger, men gjelder bare ved studieavbrudd pga. plutselig alvorlig sykdom eller ulykke. Det heter videre at med alvorlig sykdom menes i denne sammenheng en alvorlig medisinsk tilstand. Nemnda peker på at ordlyden kunne vært klarere mht. om alvorlighetskravet også gjelder ved ulykke.

Tapte reisegods reguleres i vilkårenes pkt. 5, og av pkt. 5.4 fremgår at dekningen omfatter skade som følge av tyveri, ran, skadeverk, naturskade, trafikkuhell og brann, samt tapt/skadet/forsinket bagasje.

Slik nemnda ser det, gir forsikringen ikke dekning av utgifter til husleie, tapt arbeidsinntekt eller ødelagt klær ved en ulykkesskade. Nemnda peker på at alvorlighetskravet for så vidt gjelder retten til refusjon av tapte skolepenger og av behandlingsutgifter på studiestedet, fremstår som

begrenset til alvorlig sykdom. Nemnda tar ikke standpunkt til om det også må anses å gjelde ved ulykkesskade, men peker på at forsikrede ikke har sannsynliggjort at alvorlighetskravet er oppfylt.

For så vidt gjelder krav på dekning av eventuelle behandlingsutgifter i Norge og av en varig medisinsk invaliditet, viser nemnda til at det er forsikrede som må sannsynliggjøre at skaden har påført ham en varig medisinsk invaliditet og hvilke behandlingsutgifter han har hatt i Norge. Men dekning av behandlingsutgifter i Norge og av en eventuell varig medisinsk invaliditet forutsetter under enhver omstendighet at det foreligger en ulykkesskade slik dette er definert i vilkårene, og at ulykkesskaden ikke skyldes grov uaktsomhet slik selskapet har anført.

Ved vurderingen av om det foreligger en ulykkesskade har nemnda delt seg i et flertall og et mindretall.

Finansklagenemnda Persons flertall, leder, Smedsrud, Opheim, Felland og Grøndalen bemerker:

Selskapets definisjon av ulykkesskade svarer til den som finnes i folketrygdloven § 13-3 annet ledd, hvor arbeidsulykke defineres som "en plutselig eller uventet ytre hending". Hensikten med definisjonen i yrkesskade- og ulykkesskadesammenhengen, er å angi at ikke alle skader dekkes av ordningene. Flertallet innrømmer at det rettslige innholdet i ulykkesbegrepet ikke er helt i samsvar med den alminnelige språklige forståelsen av begrepene ulykke og ulykkeshendelse. Selv om flertallet er enig i at dette kan være uheldig, er det avgjørende for flertallet at rettsstilstanden er rimelig klar og har vært det lenge, jf. Rt. 1988 s.394 hvor Høyesterett på s. 397 kommenterer en anførsel, om at det må stilles små krav til den "ytre begivenhet" i en rekke tilfeller.

Flertallet legger i samsvar med dette til grunn at det skal stilles små krav til "ytre begivenhet", men mener at det må være noe i den ytre situasjonen som har utviklet seg på en uventet måte, og at det er dette som har medført skaden, jf. Rt. 1988 s. 394 jf. RG 2013 s. 1210. Flertallet legger videre til grunn at ulykkesbegrepet må tilpasses den risiko som den forsikrede med viten og vilje har utsatt seg for og at det har betydning for tolkningen av "plutselig ytre, fysisk begivenhet".

Forsikrede ble skadet da han slapp seg ned fra takterrassen til sin terrasse. Gitt forsikredes lengde dreiet det seg om et hopp på 1,5 meter. Forsikrede har opplyst at han har utført dette hoppet tidligere. Et fremlagt bilde viser at det er en kant foran inngangen til leiligheten, og forsikrede har uttalt at han antar at han slo benet mot kanten da hans delvis glapp taket i takterrassen da han slapp seg ned.

Etter flertallets syn har forsikrede akseptert en risiko ved å benytte denne fremgangsmåten for å komme inn i sin leilighet, og flertallet kan etter omstendighetene ikke se at det i dette tilfellet foreligger en ulykkesskade i vilkårenes forstand, jf. flertallets syn i uttalelse 2014-275 og 2014-276.

Flertallets syn fører til at forsikrede som nevnt, ikke vil ha krav på erstatning for eventuell varig medisinsk invaliditet eller av behandlingsutgifter.

Mindretallet, Bjønness og Kiil, bemerker:

Etter mindretallets syn må forsikredes sammenstøt med bakken anses som en "plutselig ytre fysisk begivenhet". Skaden oppstod i selve landingsøyeblikket da forsikrede landet i en forkjær og uventet stilling. Hendelsen må derfor karakteriseres som en ulykke i vilkårenes forstand. En slik forståelse er også i samsvar med den alminnelige språklige forståelsen av ulykkesbegrepet, og således den tro forsikredes har om å være dekket ved kjøp av en ulykkesforsikring, noe som også ble tillagt vekt i TJARE-2014-93478. Etter mindretallets syn vil forsikrede derfor ha krav på dekning av dokumenterte behandlingsutgifter i Norge og eventuell varig medisinsk invaliditet. Mindretallet kan imidlertid ikke se at forsikrede har dokumentert utgifter til behandling i Norge eller varig medisinsk invaliditet.

Selskapet har dessuten anført at forsikrede har utvist grov uaktsomhet, og at enhver erstatning derfor må avkortes med 100 %. Nemnda viser her til at den ved vurderingen av samme anførsel i sak om avbestillingsomkostninger, er kommet til at forsikredes handlemåte var uaktsom, men at den ikke kan rubriseres å ha vært grovt uaktsomt, se avgjørelse 2017-548.

Selv om det foreligger dissens mht. om det foreligger en ulykkesskade, er nemnda enig om konklusjonen.

Avgjørelsen er enstemmig med hensyn til konklusjonen.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).